

STÁTNÍ DIVADLO V OSTRAVĚ

Premiéra 28. prosince 1951.

A. N. Ostrovskij:

Pozdní láska

Hra o čtyřech dějstvích. — Překlad a režie: Antonín Kurš. — Výprava: Josef Gabriel. — Kostymy: M. a J. Stejskalovi. — Světla: Kolektiv osvětlovačů SDO.

Felicata Antonovna Šablovová, majitelka nevelkého dřevěného domu	Karla Gentnerová Lola Skrbková
Gerasim Porfirijč Margaritov, pensionovaný úředník, nyní advokát	Osvald Albín Jaroslav Šára
Ludmila, jeho dcera	Jana Kalášková
Nikolaj Andrejič Šablov, starší syn Šablovové	Jiří Roll
Dormědont, mladší syn Šablovové, písář u Margaritova	Miroslav Doležel Miroslav Polach
Onufrij Potapyc Dorodnov, kupec	Jiří Myron Oldřich Musil
Varvara Charitonovna Lebědkinová, vdova	Anna Kratochvílová

Insipient: Vladimír Seeman.

Napovídá: Heda Remínová.

Případné změny v obsazení jsou uvedeny na vývěskách.

Ostrovskeho Pozdní láska

Tato hra Ostrovskeho, napsaná r. 1873, patří do okruhu her s motivem »horoucího srdce«. Motiv »horoucího srdce« je v Pozdní lásce doveden do krajních mezí v postavě Ludmily, dcery advokáta Margaritova. Z jejích úst také slyšíme slova, která vyjadřují ideu celé hry: »V tom je právě štěstí, když dovedeš žít pro jiné.« Není to nijaké pasivní poddávání se osudu, nýbrž velmi aktivní obětavá láska, jíž Ludmila dokazuje, že její vyznání nejsou prázdná slova. Morálka, kterou tu Ludmilinými ústy hlásá Ostrovskij, je nám dnes velmi pochopitelná, protože je nám blízká svým hlubokým humanismem, porozuměním pro člověka. Je jasné, že se ve své době, v období rozvíjejícího se dravčího kapitalismu, Ludmilin sen o lidském štěstí, o lidštějším vztahu lidí, zdál tehdejšímu oficiálnímu veřejnému a uměleckému mínění, nebo lépe těm, kteří toto mínění vytvářeli, snem neskutečným a neuskutečnitelným, že horoucí láska Ludmilina byla pokládána za naivní blouznění a celý příběh její vítězící lásky za nezajímavou fantasmagorii.

Také závěr dramatu se nelíbil mocným tehdejšího světa. A je to docela pochopitelné, když uvážíme, že Ostrovskij dává nakonec zvítězit chudému, zdánlivě bezbrannému člověku nad velkosvětskou dámou, když dává přednost »horoucímu srdeci« prostého, statečného, obětavého děvčete nad rafinovanou koketerií zkažené paničky. My dnes cítíme jako všichni pořádní lidé, jak psal Ostrovský, uspokojení nad tímto vítězstvím, protože velmi dobře chápeme cenu čistého »horoucího srdce«, které i dnes pomáhá nám v následnících Ludmily a Nikolaje přemáhat ty překážky, které příslušníci »říše temna« chtějí navalit do cesty.

Přes staletí podáváme hrdinům Pozdní lásky, hrdinům »horoucího srdce«, ruku s upřímným stiskem.